

Sygn. akt II CSK 104/17

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa F. P.

przeciwko A. B. i P. B.

o ustalenie nieważności umowy dożywocia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 września 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 czerwca 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...]
adwokatowi E. B. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej
udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu kasacyjnym
kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych powiększoną o należny
podatek od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na występowaniu istotnego zagadnienia prawnego oraz jej oczywistej zasadności.

Poglądu skarżącego nie można podzielić. Zagadnienie prawne dotyczy możliwości wykorzystania w postępowaniu cywilnym zeznań świadków złożonych w postępowaniu karnym, w sytuacji gdy świadkowie zeznają odmiennie lub nie pamiętają poprzednio złożonych zeznań. Wskazane zagadnienie nie może być uznane za istotne zważywszy na obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadę swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i otwarty katalog środków dowodowych (art. 309 k.p.c.). Niewątpliwie zatem zeznania złożone przez świadka w innym postępowaniu mogą być przedmiotem postępowania dowodowego przed sądem cywilnym, jeśli nie zachodzi możliwość przeprowadzenia takiego dowodu w tym postępowaniu. Wbrew twierdzeniu skarżącej świadkowie przesłuchani w postępowaniu nie zeznawali inaczej niż w postępowaniu karnym, tylko powołali się na niepamięć pewnych okoliczności. Sąd odwoławczy dokonał w tym zakresie oceny przedstawionego materiału dowodowego i poczynił ustalenia faktyczne, częściowo w oparciu o materiał zgromadzony w postępowaniu karnym, do czego upoważniała go zasada swobodnej oceny dowodów.

Ponadto skarżący upatrują oczywistej zasadności w nieważności zawartej umowy dożywocia wynikającej z faktu, że pozwani z góry zakładali, że jej nie wykonają. Ocena taka pozostaje jednak poza ustaleniami faktycznymi poczynionymi w sprawie. Sąd Najwyższy jest zaś związany poczynionymi

w sprawie ustaleniami faktycznymi i nie może w ramach postępowania kasacyjnego prowadzić postępowania dowodowego.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Pełnomocnikowi powoda z urzędu Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie zgodnie z § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1714).

aw

jw